

Ladik Katalin közreadja

A FRIGYLÁDA

– részlet a készülő regényből –

Egy rejtélyes levél – Vajon az Őszövetségben említett frigyládát találta volna meg a levél titokzatos írója? – PC vizsga előtti este

* * *

Amikor megszűnt a munkaviszonyom a hetilapnál, magammal hoztam egy furcsa levelet. Egy hideg, szeles délelőtt a portásnő felfigyelt egy férfira, aki már jó ideje tétovázott az épület bejáratánál, mintha nem tudná eldönteni, hogy a kezében lévő borítékot bedobja-e a kapunál a szerkesztőség levélszekrényébe. Ide-odajárkáltizgatottan, elment, majd újra visszajött, végül elhatározta magát, és bedobta a levelet. A portásnő rögtön felhozta nekem a borítékot, mert én voltam a címzett, és elmesélte az eseményt. Feladóként ez volt feltüntetve: Ács József, 999666 Pusztabecse, Templom u. 8.

Három hónapig kaptam munkanélküli segínyt, és az átképzési tanfolyamot is támogatta a Munkaügyi Hivatal, ezért szerencsésnek mondhatom magam. De ha nem sikerülne levizsgáznom, vissza kellene térítenem a tanfolyam árát. Tudom, hogy a korombeli nők már nehezen kapnak munkát, ezért reméltem, ha elvégzem a személyi számítógép tanfolyamot, talán lépést tudok tartani a korrallal, és nagyobb eséllyel állhatok az ötvenedik életévükhöz közeledő munkanélküli nők sorába.

A szerkesztőségből hozott iratok között előbukkant ma este ez a kézzel írott, rejtélyes levél.

„Kedves embertársam!

Először is bocsásd meg nékem a tegező hangnemet. Vidéki ember lévén távol állanak tőlem a konvenciók.

Aztisnézdelnékem, ha írásom iskolázatlan, fésületlen, ha gyakorta ismétlem önmagam. Ez egyszer „eriszkedj alább” a te székedből, és fordítsd a figyelmedet egy bukott, vén számárra, aki szeretne nektek valamit eladni.

Nem kívánok érte semmiféle fizetséget, pusztán csak annyit, hogy egy rövid időre dobd el a te bölcsességed, és értsd meg az egyszerűnek szavait.

Nehezen mén az én sorom, és szükségem is volna segítségre itt a ház körül, és december elsejétől ötezer forintból kell nékem és „negatív/vom/nak” megélnöm.

Mégsem ezért kerestelek meg, csak azért adtam ezeket

elédbe, hogy lásd, nem a pénz és a siker keresése vezérelt, amikor nálad „kopogtatok”.

Ezért szeretnék ismeretlen maradni, és azért, hogy az oktalan „háborúskodásoktól” magamat megkíméljem!

Szeretnék nektek adni valamit, amit ha fel tudtok használni, élhettek általa békében, gazdagságban.

Csupán annyit kérek tőled, hogy amit te „tarisznádba” „erőlteték” azt oszd szét, /„vágd” „hasábokba”/ és add a „szegényeknek elébe”.

Ha hallok felőlök, akkor újra megkereslek téged, és esmét megtöltöm a te „tarisznádodat”.

Ha a te „asztalodon”, amit én néked „tálalék”, nem szívesen látott „eledel”, akkor tedd át egy másik „asztalra”, hátha léssen aki ezeket „felcsipegeté”.

A „jöllakott ember” még a lakodalmas asztalról sem „eszik”.

Nézd el nékem ezt a hosszú és körülményes bevezetőt, de szükséges, hogy ezeket előbb elmondjam.

Ha érteni akarod, amit a későbbiekben elmondok néked, akkor meg kell értened, hogy egy „rohanó vonat ablakából” nem láthatók „az útnak” részletei, vagy a „fű között megbúvó, elveszett ládika”...

Ha én szántam rád ennyi időt, hogy ezeket leírjam, te is szánj rám annyit, hogy ezeket elolvasd. Tudom jól, „drága a te időd”, a „te időd”, az „én időm”, az „ő idejük”...

Még azt is kell, hogy tudd, sokszor kerül a szemétre hasznos holmi, a „gazdag” „figyelmetlensége” miatt...

Tarts engem akár háborodottnak, vagy bárminek, nem igénylek magamnak semmiféle titultust. Egybizonyos, hogy én nem azon az úton járok, amin a „sír felé” menetelők, amin a „konda”, ami nem nézé meg „mi kerül elébe”, hanem válogatás nélkül mindent „fölszabál”.

No, „csapjunk a lovak közé”.

Én egy római kori temető helyén lakom, a házamat itt építém meg. Kútásás közben („kutakodásaim” közben) sok mindent találek. „Rengeteg leletet”, különböző korokból, edényeket, aranyat, ezüstöt, soha nem láttottakat. Ami a legfontosabb, „földbe ázott” „agyagharcosokat” is találtam, kisebb-nagyobb hibával, de lábon állva.

Találtam tekerceket is, bőrtokokban, rendkívül jó állapotban. Sok mindent találtam még, és megpróbáltam őket egy „vén számárnak” szintjén feldolgozni.

Itt a szomszédaim örültek tartanak, és magok közül kirekesztenek, mivel betelepültek tartanak, mert nem vagyok közölök való.

Azt hiszem, hogy megtaláltam a „SÍR”-t, ahová még „előtte” senkit nem temettek. Ha „idejében” „kelt a nép”, akkor megmarad. Ha „aluszik”, nem léssen „világossága” többé.

Itt ülök a szobámban, az én házámban az „üres koponyák hegyén”, és fejtegetem a tekercseket, amik „körbekerültek” nem csak engem, de mindannyiunkat.

Kíváncsi vagyok, mit szólna ehhez egy régész, ha megtudná, hogy az ember „itt alul” „lővátétetett”. Lásd „KEN/TAUR”

Ha megtudná, hogy kicsoda ő, és „honnan származik”. Ha tudná, hogy „ez” „itt” Izrael. Ha tudná, hogy én megtaláltam a „szövetségnek” „ládáját”...

Ne féljete, teljesen üres, illetőleg találtam benne egy aprócska „szegletes” „követ”, írásokkal tele. Valamiféle „hal/ász/okról”, akik még „nem fogtak semmit”, mivel a „hajójoknak” csak az „egyik felén” „eregették” a „háló-jokat” a „vízbe”.

Aztán szó van bizonyos „Fal-ként” „két oldalon” „álló” „vizekről”, „élő” vizekről és „holt” vizekről...

Szó van bizonyos „vámosokról” és bizonyos „árusokról”, és az ő „asztalaikról”, szó van „bizonyos” „bűnözőkről” egy „bizonyos asztalnál”...

Aztán szó van „edényekről”, amik sokáig a „fenéken” „bepecsételten” „heverték”...

Bennök „bor” és „gabona”; mostan kísérletezém velők, talán „találok köz/tök csíráképeset”...

Aztán találék „írásokat” egy „fönnsíkról”, ahol ki „kö/vetéz az útát” és „fölebe tud emelkedni”, mármint „ennek az útnak”, az meglát/Jah/...

Mármint az „Ő” „újtját”, annak „ábráit”, a „pór/ba” „rajzoltakat”...

Azután szó van egy „oroszlánról”, aki „EL”-„hasalt” a „homokban.”...

Aztán szó van egy bizonyos „Fára”-„ó”-ról, ami „körülkötői alatt” „valék”...

Aztán szó van „rabszolgákról”, akik „kockára” „tevék” a „három”-„szöget”. Aztán szó van bizonyos „síkokról”, amik a „hegyben” „találkoznak”... Bizonyos „kövekről”; „fara/gott” és „öntött” „kövekről”. Valamiféle „kockákról”, amiknek „egymásutániságából” áll össze a „kép”.

Egyenlőre csak ennyit írok néked, az „/e/mész”-/„TŐ”/nek ennyi is sok...

Talán értetek belőlök valamit, és ha sikerül hasznosítani azokból „vala/mit”, amit én „megtaláltam”, akkor idővel tán vehetek magamnak egy új „szekeret”, amire „én is felférek”, mert igen „terebélyes valék”. Talán, egy új

„hajóra” is „te/ll/ék” „belőle”, mert az „én” „öregbarkám” „már nem bírja sokáig”... Mármint ezt a sok barmot, barom fit és öklelődző jószágot, amit „belezsúfol/tamm”, hogy „időnként” „általvagyem őket a vízen”...

Mert majd elfeledém („moon”-„dani”), hogy a „víz” „mellett” „lakom”, és ezt a „kis folyamot” a sajátom” ének” „te/kin/tem”...

Szóval sok mindent találtam, és meg szeretném osztani az „arra” „érdemesekkel”...

Ha hitelezek nékem ennyit, akkor segíthetsz egy „útfélen feladott”, alaposan „helyben/hagyott” ember fián, akit a rablók kifosztottak, és vérébe fagyva hagytak. Akit saját gyermekei bolondnak tartanak, és keresik a kulcsot az ő ládikájához, de mind a mai napig nem találják.

Nos, mit szólnsz ezekhez, magas helyeken tartózkodó „hom”-„ó”s/api/”e.n.sz.”...

Ki meréd-é ezeket nyomtatni, vagy azt „gondolád”, a te „csónakod” nem az „én” „csónakom”??

* * *

Nem tudok elaludni. Iszom egy pohár vörösbort... Most már jobb... Kezdek zsidbadni...

Nem akarom, mégis a holnapi PC vizsgaanyag kezdi kiírni magát agyam képernyőjére a sötét szobában.

DOS \lemez kezelő operációs rendszer\

formát a:

doskey

md a:\ (könyvtár létrehozás)

tree a:\ f (fa és fájlok)

rd a:\ (mit) (könyvtár törlés)

del a:\ könyvtár file (file törlés)

copy c:\ (mit) a: (hova)

cd: egy könyvtárral feljebb

cd a: könyvtárváltás

WINWORD

dok. létrehozása

fejléc, lábléc/normal!/view, formát, character

lapméret /format, set up/

elmentés /file, save as/

szekció jelek /insert, break, continium/

stílusok /format, style/

árjegyzék, aláírás /2xenter!/

hasáb /format, column/

képbeszúrás /kijelölés, ikon, insert, picture, könyvtár,

file/

e l m e n t é s !

